

רות

[א](#) [ב](#) [ג](#) [ד](#)

רות פרק-א

[א] ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו **[ב]** ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם **[ג]** וימת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בניה **[ד]** וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים **[ה]** וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשארה האשה משני ילדיה ומאשה **[ו]** ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם **[ז]** ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה **[ח]** ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכה שבנה אשה לבית אמה (יעשה) יעש יהוה עמכם חסד כעשר עשיתם עם המתים ועמדי **[ט]** יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה **[י]** ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמד **[יא]** ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים **[יב]** שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים **[יג]** הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה **[יד]** ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה **[טו]** ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך **[טז]** ותאמר רות אל תפגעני בי לעזיבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמד עמי ואלהיך אלהי **[יז]** באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך **[יח]** ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה **[יט]** ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי **[כ]** ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי

המר שדי לי מאד: **[כא]** אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: **[כב]** ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

רות פרק-ב

[א] ולנעמי (מידע) מודע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: **[ב]** ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: **[ג]** ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרים הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: **[ד]** והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכה יהוה: **[ה]** ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: **[ו]** ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: **[ז]** ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: **[ח]** ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערת: **[ט]** עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים: **[י]** ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מודע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: **[יא]** ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: **[יב]** ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: **[יג]** ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: **[יד]** ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: **[טו]** ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: **[טז]** וגם של תשלול לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה: **[יז]** ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: **[יח]** ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: **[יט]** ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז: **[כ]** ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: **[כא]** ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם פלו את כל הקציר אשר לי: **[כב]** ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי

תצאי עם נערוֹתֵי וְלֹא יִפְגְּעוּ בְךָ בְשָׂדֵה אַחֵר : **[כג]** וְתִדְבֵק בְּנִעְרוֹת בְּעַז
לְלֶקֶט עַד כְּלוֹת קְצִיר הַשְּׂעָרִים וְקְצִיר הַחֲטִיִּים וְתִשָּׁב אֶת חֲמוֹתֶיהָ :

רות פרק-ג

[א] וַתֹּאמֶר לָהּ נְעָמִי חֲמוֹתֶיהָ בְּתִי הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ לְךָ מְנוּחַ אֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ :
[ב] וְעַתָּה הֲלֹא בְּעַז מִדְּעַתְנוּ אֲשֶׁר הֵיית אֶת נִעְרוֹתַי הִנֵּה הוּא זָרָה אֶת גֶּרְוֹן
הַשְּׂעָרִים הַלֵּילָהּ : **[ג]** וְרַחֲצֵת וְסִכֵּת וְשִׁמַּת (שִׁמְלַתְךָ) שְׁמַלְתִּיךָ עֲלֶיךָ
(וַיִּרְדְּתִי) וְנִרְדְּתָה גֶרְוֹן אֶל תְּנֻדְעֵי לְאִישׁ עַד כְּלוֹתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת : **[ד]** וַיְהִי
בְּשֹׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וּגְלִית מִרְגְּלֹתַי (וּשְׁכַבְתִּי)
וְשֹׁכְבַת וְהוּא יִגִּיד לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין : **[ה]** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי
אֵלַי אֶעֱשֶׂה : **[ו]** וַתֵּרֶד גֶּרְוֹן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָהּ חֲמוֹתֶיהָ : **[ז]** וַיֹּאכַל בְּעַז
וַיִּשָּׁת וַיֵּיטֵב לָבוֹ וַיָּבֵא לְשֹׁכַב בְּקֶצֶה הָעֵרְמָה וַתְּבֹא בַלַּט וַתִּגַּל מִרְגְּלֹתַי
וַתִּשְׁכַּב : **[ח]** וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְכֹּת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכַבַת
מִרְגְּלֹתַי : **[ט]** וַיֹּאמֶר מִי אַתְּ וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רוּת אֲמִתְךָ וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל
אֲמִתְךָ כִּי גֵאל אַתָּה : **[י]** וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בְּתִי הַיִּטְבַּת חֲסִדְךָ
הָאֲחֵרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי לָכֶת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם דָּל וְאִם עָשִׁיר :
[יא] וְעַתָּה בְּתִי אֶל תִּירָאִי כֹל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לְךָ כִּי יוֹדַע כֹּל שֶׁעַר עַמִּי
כִּי אִשְׁתׁ חֵיל אַתְּ : **[יב]** וְעַתָּה כִּי אֲמַנֶּם כִּי (אִם) גֵּאל אֲנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֵּאל קְרוֹב
מִמֶּנִּי : **[יג]** לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בְּבִקְרֹא אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאֵל וְאִם לֹא יַחֲפֹץ
לְגֵאָלְךָ וַיִּגְאֵלְתִּיךָ אֲנֹכִי חִי יְהוָה שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר : **[יד]** וַתִּשְׁכַּב (מִרְגְּלֹתַי)
מִרְגְּלוֹתַי עַד הַבֶּקֶר וַתִּקֶּם (בִּטְרוֹם) בְּטָרֶם יָכִיר אִישׁ אֶת רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֶל
יְוָדַע כִּי בָּאָה הָאִשָּׁה הַגֶּרְוֹן : **[טו]** וַיֹּאמֶר הֲבִי הַמְטַפַּחַת אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְאֲחֻזִּי
בָּהּ וַתֹּאחֲזֵ בָּהּ וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׂעָרִים וַיִּשָּׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הָעִיר : **[טז]** וַתְּבֹא אֶל
חֲמוֹתֶיהָ וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ וַתִּגְדַּל לָהּ אֶת כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָּהּ הָאִישׁ :
[יז] וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אֶל תְּבֹאִי רִיקָם אֶל
חֲמוֹתְךָ : **[יח]** וַתֹּאמֶר שְׁבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דְּבַר כִּי לֹא יִשְׁקֹט
הָאִישׁ כִּי אִם כָּלֵה הַדְּבַר הַיּוֹם :

רות פרק-ד

[א] וּבְעַז עָלָה הַשְּׂעַר וַיִּשָּׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֵּאל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבַר בְּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה
שָׁבָה פֹּה פְּלִנִי אֶלְמִנִי וַיָּסֹר וַיִּשָּׁב : **[ב]** וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר
וַיֹּאמֶר שְׁבוּ פֹה וַיִּשְׁבוּ : **[ג]** וַיֹּאמֶר לְגֵאֵל חֲלֹקֶת הַשָּׂדֵה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ
לְאֵלִימְלֵךְ מִכֶּרֶה נְעָמִי הַשָּׁבָה מִשָּׂדֵה מוֹאָב : **[ד]** וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגִלָּה אֲזַנְךָ
לְאִמֹר קִנְיָה נִגְדַת הַיִּשְׁבִּים וְנִגְדַת זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאֵל גֵּאל וְאִם לֹא יִגְאֵל הַגִּידָה

לִי (וואדע) וְאָדָעָה כִּי אֵין זולתךָ לְגֵאוֹל וְאַנְכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגָּאֵל :
[ה] וַיֹּאמֶר בְּעֵז בְּיוֹם קְנוּתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נְעָמִי וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת
הַמֵּת (קניתי) קְנִיתָהּ לְהַקִּים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ : **[ו]** וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא
אוֹכַל (לגאול) לְגָאֵל לִי פֶן אֲשַׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גָאֵל לְךָ אֶתְּהָ אֶת גְּאֻלְתִּי כִּי
לֹא אוֹכַל לְגָאֵל : **[ז]** וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם
כָּל דְּבַר שְׁלֹף אִישׁ נַעְלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל : **[ח]** וַיֹּאמֶר
הַגָּאֵל לְבַעַז קְנֵה לְךָ וַיִּשְׁלַף נַעְלוֹ : **[ט]** וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְזִקְנָיִם וְכָל הָעַם עֵדִים
אֲתֶם הַיּוֹם כִּי קְנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאֶלְיָמֶלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן
מִיַּד נְעָמִי : **[י]** וְגַם אֶת רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קְנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים
שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעַם אַחִיו וּמִשְׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים
אֲתֶם הַיּוֹם : **[יא]** וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אֲשֶׁר בִּשְׁעַר וְהַזְקֵנִים עֵדִים יִתְּנוּ יְהוָה
אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כְּרַחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתִּיָּהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעֲשֵׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לְחָם : **[יב]** וַיְהִי בַּיּוֹם כִּבְּיַת פָּרָץ אֲשֶׁר
יִלְדָה תִּמְרָ לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתְּנוּ יְהוָה לְךָ מִן הַנְּעִרָה הַזֹּאת :
[יג] וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּבֵא אֶלֶיהָ וַיִּתְּנוּ יְהוָה לָהּ הַרְיוֹן
וַתֵּלֶד בֶּן : **[יד]** וַתֹּאמְרֶנָּה הַנְּשִׁים אֶל נְעָמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ
גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל : **[טו]** וְהָיָה לְךָ לְמִשִּׁיב נָפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת
שִׁיבְתְּךָ כִּי כָלְתְּךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּתְךָ יִלְדְתוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לְךָ מִשְׁבָּעָה בְּנָיִם :
[טז] וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּחֲוֶהוּ בְּחִיקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִמָּנָת :
[יז] וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכָנוֹת שֵׁם לְאִמֹר יֶלֶד בֶּן לְנְעָמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד
הוּא אָבִי יִשִּׁי אָבִי דָּוִד : **[יח]** וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרָץ פָּרָץ הוֹלִיד אֶת חֲצֵרוֹן :
[יט] וְחֲצֵרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב : **[כ]** וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד
אֶת נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה : **[כא]** וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת בְּעֵז וּבְעֵז
הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד : **[כב]** וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשִּׁי וַיִּשִּׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד : **(ככ)**